

[Socialministeren]

foreslås det, at den periode, hvori der kan modtages delpension i forbindelse med arbejdsløshed, forlænges til 52 uger i lighed med, hvad der gælder for lønmodtagere under sygdom.

Reglerne om delpension til selvstændige erhvervsdrivende er fastsat administrativt. Reglerne for de selvstændige vil blive ændret i overensstemmelse med forslagene om nedsættelse af basisbeløbet og ophævelse af 90 pct.-kontrollen ved overgang til delpension.

Idet jeg i øvrigt skal henvise til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Herved tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
(Lovforslag nr. L 247).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det lovforslag, der blev fremsat for Folketinget den 9. februar 1994. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 566 personer.

Med disse ord anbefaler jeg lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Indførelse af delefterløn m.v.).

(Lovforslag nr. L 248).

Med fremsættelsen af dette lovforslag sker der en udmøntning af den aftale, som Socialdemokratiet, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet – det vil sige alle partier i Folketinget – den 14. april 1994 har indgået om indførelse af en delefterløn.

Både på arbejdsmarkedet, blandt ældre og på virksomhederne er der konstateret et voksende behov for at kunne tilbyde de 60-66-årige at kunne blive længere på arbejdsmarkedet, men på nedsat tid.

Jeg synes, det er glædeligt, at man kan konstatere, at alle partierne i Folketinget er enige om at imødekomme disse ønsker og behov.

Det er vigtigt, at lovgivningen allerede nu indrettes på de ændringer, der med sikkerhed sker i den demografiske sammensætning af arbejdsstyrken og af befolkningen som helhed. I løbet af en årrække vil antallet af personer i arbejdsstyrken alt andet lige være faldende, og antallet af 60-66-årige vil stige. Der vil i højere grad blive brug for denne aldersgruppe på arbejdsmarkedet.

Delefterlønnen skal være et supplement til den almindelige efterløn, således at arbejdsløshedskassemedlemmer, der opfylder de gældende betingelser for at modtage efterløn, vil kunne vælge delefterlønnen i stedet for.

Der er således ikke tale om at ændre den nuværende efterlønsordning.

Med lovforslaget fastsættes de lovgivningsmæssige rammer for de 60-66-årige arbejdsløshedsforsikredes adgang til at modtage en ydelse i forbindelse med en nedsættelse af den hidtidige arbejdstid.

Der vil i overensstemmelse med aftalen blive tale om samme kompensationsniveau i delpensionsordningen og i delefterlønsordningen.

Delefterlønsordningen er kendetegnet ved følgende:

- Ordningen er en del af arbejdsløshedsforsikringsloven.
  - Delefterlønnen finansieres på samme måde som andre ydelser efter arbejdsløshedsforsikringsloven.
  - Ordningen henvender sig til personer mellem 60 og 66 år, som opfylder anciennitetskravet for at kunne gå på efterløn.
  - Der skal foreligge en fast aftale med arbejdsgiveren om arbejdstiden.
  - Arbejdstiden (højst 37 timer) skal nedsættes med mindst $\frac{1}{4}$ og skal mindst udgøre 12 timer i gennemsnit om ugen over en 8/9-ugers-periode.
  - Kompensationen udgør en fast sats på 82 pct. af $\frac{1}{37}$ af højeste dagpenge pr. uge for hver time, arbejdstiden nedsættes.
  - Det er muligt at skifte mellem efterløn og delefterløn.
  - En periode på delefterløn forringer ikke mulighederne for at modtage efterløn på trin 1.
- Samtidig sker der også som en udmøntning af aftalen en vis lempelse af 200-timers-reglen i efterlønsordningen ved en
- udvidelse af adgangen til i visse særlige tilfælde – og i begrænset omfang – at arbejde